

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 318/2012-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2012 o sťažnosti J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 20/06 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 16 Nc 5/03) v období od vydania uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 73/08-14 z 18. marca 2008 takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti J. B. z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. novembra 2011 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 20/06 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 16 Nc 5/03).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva z dôvodu, že okresný súd vo veci sp. zn. 16 C 20/06 nekoná „v primeranom časovom limite“ a v dôsledku toho zapríčinil prieťahy v konaní.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že ústavný súd už v tejto veci rozhodoval nálezom č. k. III. ÚS 172/06-46 z 23. augusta 2007, ktorým vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov. Sťažovateľovi však nepriznal primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd rozhodoval vo veci namietaného porušenia jeho základného práva v označenom konaní aj na základe sťažnosti doručenej mu 31. januára 2008 v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 73/08, ktorú ústavný súd uznesením z 18. marca 2008 odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti argumentujúc tým, že v období od vydania nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 172/06-46 z 23. augusta 2007 postup okresného súdu nesignalizuje možnosť vyslovenia namietaného porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie a že považuje dosiaľ poskytnutú ochranu sťažovateľovi nálezom č. k. III. ÚS 172/06-46 z 23. augusta 2007 za dostatočnú (obdobne napr. III. ÚS 181/06, II. ÚS 18/07, II. ÚS 60/07, III. ÚS 254/07).

Sťažovateľ využil na ochranu svojich práv aj sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá bola doručená okresnému súdu 20. júla 2011. V odpovedi zo 17. augusta 2011 okresný súd okrem chronológie procesných úkonov k sťažnosti uviedol:

«V zmysle ustanovenia § 64 zákona č. 757/2004 Zb. osudoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“), prešetrila som Vašu sťažnosť v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 zákona, podľa ktorého sťažnosť, môže podať účastník konania alebo strana v konaní, pričom sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo porušovaniu zásad

dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva a konštatujem, že Vaša sťažnosť je dôvodná. ...

Môžem konštatovať, že vznikol objektívny prieťah v predmetnom konaní, a preto som vyhodnotila Vašu sťažnosť za dôvodnú. Avšak rovnako poukazujem aj na skutočnosť, že dĺžka konania je spôsobená navrhovateľovými neurčitými a zmätočnými podaniami, a ako vyplýva zo spisového materiálu, navrhovateľ bol viacnásobne vyzývaný na odstránenie vád podania, viackrát žiadal zmenu petitu a sčasti aj niekoľko násobnou výmenou súdom ustanoveného právneho zástupcu navrhovateľa a to jednak z dôvodu žiadosti advokátov pre stratu dôvery a zlú komunikáciu s klientom a aj z dôvodu žiadostí navrhovateľa pre jeho nespokojnosť s tým, ako ustanovení právni zástupcovia vykonávali jeho zastúpenie. Pričom podaním zo dňa 09. 12. 2009 navrhovateľ oznámil súdu, že sa bude zastupovať sám. V konaní sa uskutočnili viaceré pojednávania, pričom časť z nich bola odročená aj pre zlý zdravotný stav navrhovateľa a tiež z dôvodu navrhovateľom žiadaného odročenia kvôli snahe o mimosúdne vysporiadanie jeho nároku. Poukazujem aj na posledné podanie navrhovateľa zo dňa 28. 06. 2011, ktorým navrhovateľ opätovne žiadal zmenu petitu a opätovne žiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Z vyjadrenia zákonnej sudkyne som zistila, že najprv je potrebné rozhodnúť o uvedených nárokoch. Nie je pravdou, že v konaní došlo k prieťahom. Súd v konaní postupuje priebežne, keď ku sklzu pri konaní nedošlo ani pri výmene zákonného sudcu a dĺžka konania je spôsobená vyššie uvedenými príčinami.

Subjektívne zavinenie zákonného sudcu, vyššieho súdneho úradníka, ako zamestnancov súdu, zistené nebolo. Zároveň Vám oznamujem, že som vyzvala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu. Vybavenie veci budem priebežne sledovať, tak aby k zbytočným prieťahom v konaní so strany súdu nedochádzalo.»

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, „ktorým zaviaže Okresný súd Bratislava I konať vo veci 16 C 20/2006, predtým so sp. zn. 16 Nc 5/03, bez prieťahov,

- vyplatiť mu priznané odškodné vo forme zadosťučinenia v sume jednorázovo 10 000 eur...,

- uhradiť súdne trovy vrátane trov právneho zastúpenia a všetky výdaje, ktoré mi vznikli v konaní o tejto sťažnosti na ústavnom súde Slovenskej republiky (poštovné, cestovné, administratívny materiál na písomné spracovanie podaní ústavnému súdu ap.).“

V súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a obstarávaním podkladov na rozhodovanie ústavný súd na okresnom súde zistil, že sťažovateľ zomrel.

Z oznámenia o úmrtí sťažovateľa vydaného Matričným úradom mestskej časti B. zo 14. mája 2012 vyplýva, že sťažovateľ zomrel 11. mája 2012. Na základe uvedenej právnej skutočnosti stratil spôsobilosť byť účastníkom konania pred ústavným súdom skôr, ako sa konanie o jeho sťažnosti skončilo.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) alebo Trestného poriadku.

Podľa § 104 ods. 1 prvej vety OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 107 ods. 1 OSP ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v ňom pokračovať.

Z charakteru konania o sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, predmetom ktorého je ochrana základných práv a slobôd, ktorých povaha je výsostne osobnej povahy, vyplýva, že ich ochrana je zásadne neprevoditeľná na iné osoby. V prípade konania o sťažnosti ide preto o také konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľa spravidla nedovoľuje, aby sa v ňom pokračovalo. Vzhľadom na to ústavný súd konanie o sťažnosti z dôvodu úmrtia sťažovateľa zastavil podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 107 ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2012